

ГАЗЕТА ВЫХОДІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ – ЦАНА 30 Н. ФЕН.

JOURNAL BIÉLORUSSIE
LA PATRIE*DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAČKAUSČYNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Bačkausčyna“ („Das Vaterland“),

(18) München 19, Schliessfach 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14
Цена: Німеччына: на год — 14 — м.; 6 м-дц — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
ЗША і Канада: на год — 8 — д.; 6 м-дц — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 м.
Ангельшчына і Аўстралия: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.
Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр.
Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.; 20 фр.
Аргентына: 80 пз.; 45 пз.; 25 пз.; 2 пз.
Перасылка лінкай поштой каптуе падвойна. Падвойныя нумары каптуе падвойна. Падвойныя нумары газеты разам з «Каласкам» уважаюча за падвойную.

Банковое кonto: Zeitung „Bačkausčyna“,

Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München

THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND.”

№ 33 (517)

Нядзеля, 28 жнівеня 1960

ГОД ВЫДАНЬЯ 14

Прынцыпі савецкай палітыкі ў Афрыцы

12-га ліпеня ў Маскве на прэсканфэрэнцыі для савецкіх і замежных журналаў Хрушчоў, на пытанье аднаго з карэспандэнтаў аб ягонай думкі што да «міжнародным сувэрэнітэтам пад кірауніцтвам нацыянальнай буржуазіі ўзвышаючымі незалежнасці пад кірауніцтвам праклетарыяту йснене прынцыпія розніца, асабліва ў сёньне канчатковым мэтага вызвольнага руху». Інакш кажучы, роля буржуазіі ў краінах Афрыкі, што ляжаць на поўнач ад Сагары, прызнаеца прагрэсіўны, але не вычарпальны. Праклетарыят, як і папярэднія лічыцца «адзінамі да канца паслядоўным змагаром за нацыянальнае ѹсаццільнае вызваленіе». Дзеля гэтага ѿзінне камуністычных краін, а ѿ першую чаргую СССР з нацыянальнымі ўрадамі ААР, Іраку й інш. разглядаецца савецкай камуністычнымі кірауніцтвамі як зьява часовая, якая можа прадацца толькі да таго часу, пакуль праклетарыят гэтых краін дастатковая не ўладаеца, каб захапіць уладу ў свае руки.

У каланіяльных і быльых каланіяльных краінах Афрыкі, што ляжаць на поўдзень ад Сагары, палітычнае палаожэнне ёсць сацыяльная ўмова зусім іншыя, чым у краінах на поўнач ад Сагары. Гэтая розніца вызначае ѹсаццільнае вызваленіе, асаблівасць савецкіх камуністычных кірауніцтвам у власнаве свае палітыкі ў гэтых краінах. Вызначаючы асаблівасць краінаў Афрыкі, што ляжаць на поўдзень ад Сагары, Пацехін у спомнені артыкуле лічыць што:

1) Клясыяў дачынені ў вясірдзі африканскага жыхарства яшчэ не атрымалі дастатковага развиціця.

(Заканчэнне на 2-ой бач.)

У імя міжнароднай справядлівасці

На нядайным Інтэрнацыянальным кангрэсе юрыстых, што адбыўся ў Гамбургу, савецкі блёў выступіў і галасаваў супраць прынцыпу заранізаўвання стальных вайсковых адзінок («Каманды»). Задзіночаны Нацыя ѿ падтрыманьня парадку, і такім чынам хар্টы вольнасці, якія зазначаю ѹсаццільнае вызваленіе, а здайшоўшай у гэтых краінах да ўлады нацыянальнай буржуазіі. Савецкі ўрад, як гэта паказвае ягоная палітыка ѿ дачынені ўзбройнага савецкага ўраду ѿ дачынені да гэтых краінаў.

На дніх рэхі гэтага адбілася таксама ў Маскве, і Радыё Масква аўбінаваціла Генэральную сакратара Задзіночаны Нацыя ѿ Дага Гамаршэльда ѿ злоджыўвані сваімі пайнаштвіямі ѿ Конга, дакладней — у «службені заладнім імперыялістам». І гэта таму, што Гамаршэльд у канфлікце цэнтральнага ўраду Конга ѿ здайшоўшай ѿ Конга правінцыі Катанга заняў пазицію наўмашчанай і чиста ўнутрана-палітычнай справы гэтых двух частак бывшага бельгійска-Конга, загадаўшы вайсковым адзінкам Задзіночаны Нацыя ѿ Конга і Катанга наглядаць толькі за цывільнымі парадкам. Маскве жадаеца бачыць вайсковыя адзінкі Задзіночаны Нацыя ѿ на баку цэнтральнага кангалескага ўраду ці на баку старшыні мініструлю Люмумбы, што дамагаеца ўлучаныя Катангі ѿ Конга ці сэнтэралізаванага Конга. А наўгуда, які не падабаеца як інтэрвенцыя Бельгіі, так і Задзіночаны Нацыя ѿ, што ёй адбілася на спробах Масквы ачарніц гэтыя дзівye інтэрвенцыі. Для яе найвыгаднейшай і «найіправядлівейшай» інтэрвенцыі была-б савецкая інтэрвенцыя.

У чым-же тут справа? Блазмоўна, Маскве нявыгадна палітычна менш спрабу ѿ міжнароднай арміі ці паліцыі Задзіночаны Нацыя ѿ, тым больш з арміі, надзеленай правамі выконаваць пастановы гэтага міжнароднае арганіза-

цы ды праводзіць у жыцці прынцыпі ѿнай харты вольнасці ў выключнасці народаў і кожнага асобнага чалавека. Гэта было-б для Савецкага Саюзу раіназначнасць свае палітычнай пазыцыі ѿ съвеце, наагул распаду савецкага імперыялізму і савецкага камунізму. Паймененна дзеля гэтага яна выступае супраць ідэі заранізаўвання стаце Каманды, а затым і сусветнае паліцыі Задзіночаны Нацыя ѿ, а не таму, што гэта «будзе нарушаша» сувэрэнітэт малых народоў і новаўзьнікных нацыянальных дзяржаваў. Гэты сувэрэнітэт нідзе так больш не нарушаны й не нарушана, як у Савецкім Саюзе, наагул у савецкіх палітычных блёў. А таму апошні пададзеная прычына непадтрыманыя ідэя заранізаўвання вайсковыя Каманды Задзіночаны Нацыя ѿ больш чым недарэчнай цынічнасці.

Што-ж тычыцца дзяржавы-ўладжыцца Катанга ѿ дзяржавы-ўладжыцца Конга ѿ гэтага савецкага аўбінаваціла Генэральную сакратара Задзіночаны Нацыя ѿ падтрымкы сепаратных руху, дыкія тут запраўды на прыгніці Задзіночаны Нацы, ні Гамаршэльд Справа ѿ тым, што Конга — краіна не адродначная, яна — толькі географічнае паніцце, перанятае ад размежаванія бельгійскай калёнії. Тут знаходзіцца безвідні разнародных племен, прытым разномоўных. Таму яи выпадае штучна тварыцца аднамірніцтва. Таму здзедзенікам для падсавецкіх народаў зьяўляеца асьветчанне савецкое долегачы на Інтэрнацыянальным кангрэсе юрыстых, што міжнародная вайсковая Каманда Задзіночаны Нацыя ѿ пагражает сувэрэнітэт для пасобных народаў і нацыянальных дзяржаваў. Мы згодны, што гэтая ідэя пагражает існаванню савецкіх наўгароднай афрыканскіх дзяржаваў, не прыгромоўваючыся нацыянальнага пынціпу, але бывшага каланіяльнага размежаванія. Тому яи вяснаў савецкіе пропаганды, што нацыянальнае размежаваніе ѿ Афрыцы можа наступіць толькі ѿ выніку прыходу да ўлады «праклетарыяту», які толькі «адзін здол-

и падтрымкы ў сучасных умовах» і «Аб навуковай распрацоўцы пытаньняў гісторыі КПВ».

З тэмамі гэтых дакладаў зусім нядвізначна відаць і мэтага ўсёй нарады. Маточы на ўзве, што ѿ падтрымкай пастаўніка «Аб заданнях падтрымкай працаганды ѿ сучасных умовах» на дачыненіі да нацыянальных рэспублікай на першыя плян высоўвалася змаганье супраць гэтага званага нацыяналізму, робіцца зусім ясным, якія патрабаваныя ставіліся беларускімі гісторыкамі на прыгданай нарадзе. Гэтыя патрабаваныя стануцца сваімі краінамі ѿ краінамі расейскага імперыализму, зусім выразнымі ѿ краінамі нашага агляду.

На нарадзе было адзначана, што «гісторыі Беларусі ѿ вялікім даўгу перад народам». У прыватнасці, крэтыкаўся двутомік «Гісторыя БССР» за некаторыя недакладнасці. Зразумела, то, што гэтымі двутомікі павярхоні, тэндэнцыйны, да непазнаньня перакручвае гісторычную мінувшыну нашага краю, зводзіць Беларусь да ролі інэртнай правінцыі расейскай імперыі, а беларускаму народу прыпісвае толькі адно гісторычнае імкненне — аўбяднана з «старынным рускім братам» ѿ адзінай расейскай дзяржаве, — гэтыя заганы двухтоміка, зусім нармальнымі парадкам, на нарадзе адзначаныя ня былі. «Крытыкавалася таксама амаль пойма адсутніцца грацаў з галіны гісторыі камуністычнай партыі Беларусі і беларускай работніцкай клясы.

У прыгданым артыкуле «Камуніста Беларусі» падаецца, між іншата, і такі «аргумент» для «падбадрэння» беларускіх гісторыкаў:

«Сучасны этап сусветнага развиціця архтарызуеца ўзмацненіем ідэяльгічнага змаганьня паміж дзіўнікамі сацыяльных сістэмамі. Буржуазны ідэяльгічны, разам з эмігранцкімі пісакамі, у тым ліку і беларускімі буржуазнымі нацыяналістамі, якія знайшли сабе прыншып на пастаўнікаў Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі» ѿ падтрымкі Беларусі, нарада была скліканая на пастаўніка Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі. У ёй узялі ўдзел «работнікі Інстытуту гісторыі партыі пры ЦК КПБ і Інстытуту гісторыі Народнай гісторыкай. Як паведамляеца ѿ ліпенінскімі нумары «Камуніста Беларусі» ѿ артыкуле «За глыбокую распрацоўку пытаньняў гісторыі БССР і кампартыі Беларусі

Тыдзень паняволеных народаў у Чыкаго

Кульмінацыйным пунктам Тыдня Паняволеных Народаў была маніфэстация нацыянальных групай Чыкаго 23 ліпеня ў Вялікім Парку над возерам Мічиган, дзе ў часе лета адбываючыя выступы сымфанічнай аркестры ды выдатных спявакоў. Гэты Тыдзень быў зарганізаваны пад патранатам маёра гораду сп. Дэйлі.

У гэтым годзе, дзякуючы ініцыятыве дэйліх Беларусаў, была зарганізавана група Беларусаў двух арганізацый, якія існуюць на тэрыторыі Чыкаго. Узял ўдзел таксама й сабры няляўна паўстанцаў Арганізаціі Беларуска-Амэрыканскай Моладзі.

Треба прызнаць, што беларуская група прэзентавалася вельмі добра. Дзякуючы мелі ўбраним з прыгожымі беларускімі ўзорамі; хлошты ў вышытых каствуях з харэктэрнымі беларускімі паясамі, што звярнула ўвагу іншых нацыянальных групай і Амэрыканцаў.

А гэдзіне 2 пападні ўсе групы ўставіліся ў альфабетным парадку, і нашая група была трэцім па счёце Албаній і Баўгарыяй. Збыл чырвона-белым сцягам і транспарэнтам «Беларус», нашая камандына годна рэпрэзентавала наш народ між іншымі паняволенымі й перад бодымі народамі. Прынаймы ўпершы раз ўдзел у палітычнай маніфэстациі, нашая група, як гледзячы на розныні разыходжанін арганізацый, выступіла тут зяднаным фронтом. Гэта сведчыць пра тое, што ў змаганьні за вызваленіне нашага краю ўсе мы стаем сульным маналітам.

Пасля таго, як прадстаўнікі паняволеных народаў із сцягамі і транспарэнтамі занялі месца каля трывуны, кангрэсман-дэмакрат з штату Ілінойс Пуцінскі адчыніў урачыстасць, перадаваючы ў алфабетным парадку прысутніцамі сцягамі і транспарэнтамі іх прадстаўнікоў выступіць перад публікай із сваімі сцягамі і транспарэнтамі.

Пасля таго, як прамоўцамі паняволеных народаў быў пакліканы прафэсар Варды, з паходжаніні Летувіс, які гаварыў пра цяжкае становішча паняволеных Масквы народу. Ен выразіў надзею, што прыйдзе час, калі гэты народ зноў стане вольным і здабудуе незалежнасць у сваіх этнографічных межах.

Наступна забраў слова быўшы кангрэсман ад рэспубліканца Ч. Керстон, ведамы нам як старшыня Камісіі па съездзе народадзейства, папоўненага Савецкім Саюзам над паняволенымі

Беларуская група ў часе паходу калёны прадстаўнікоў паняволеных народаў

дзеніне перадачаў на мовах тых народаў, якія яшчэ не знаходзяцца ў сістэме Амэрыканскім Кангрэсам і прэзыдэнтам Айзэнгаўэрм. У тэлеграме зазначалася далей, што ён (Ніканс) салідарызуецца з ідэяй Тыдня Паняволеных Народаў і ў будучыні ўмеру магчымасці будзе падтрымоваваць ўспамагаць паняволеных у змаганьні за адвайванье сваіх нацыянальных незалежнасці.

Галоўным прамоўцам на урачыстасці Тыдня Паняволеных Народаў быў айцеп Браўн, быўшы капэян амэрыканскай каманды ў Маскве на працягу 17-ці гадоў. Прамоўца быў сведкам «вялікіх» савецкіх даслідніцтваў, як пабудовы Беларускага канала, што быў засланы касцяком сотнямі тысячаў савецкіх палітычных рэзальцаў, у таксама бяз্লітасных арыштаў і вывазаў нязлічоных тысячаў паняволеных людзей, трапіўшых у рукі НКВД за найменшы падозрэнін. Сучасную савецкую палітыку мірнага сучінаванін ён называў чистай маной і хальвашам. У кантакце прамоўца адзначыў

дзеніне перадачаў на мовах тых народаў, якія яшчэ не знаходзяцца ў сістэме Амэрыканскім Кангрэсам і прэзыдэнтам Айзэнгаўэрм. У тэлеграме зазначалася далей, што ён (Ніканс) салідарызуецца з ідэяй Тыдня Паняволеных Народаў і ў будучыні ўмеру магчымасці будзе падтрымоваваць ўспамагаць паняволеных у змаганьні за адвайванье сваіх нацыянальных незалежнасці.

У кантакце прамоўца быў прыняты рэзальц, у які падкрэслівалася значэнне ўажнасці Тыдня Паняволеных Народаў, патраба абыходжанія яго кожны год, а таксама заклікаліся прадстаўнікі паняволеных народаў прымучаць самы актыўны ўдзел у гэтай палітычнай маніфэстациі.

Прысутны

А Д О З В А Беларуска-Амэрыканскага Задзіночанія

Дарагі Суродзіч!

Задзіночанія Штаты Амэрыкі, магутная і вядучая дзяржава ў сусвете, краіна свободы й дабравіта, стала нашай новай баўкаўшчынай, якая дала магчымасць шматлікім народам здабыць незалежнасць. Мы пераканыя, што толькі Амэрыка ёсьць і будзе здольна стаўці супраціў расейскаму народу, што толькі Амэрыка дала можа Беларускому народу вызваліцца з камуністычнай няволі й адбудаваць вольную і незалежную Беларускую дзяржаву.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалкам заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Тутка якраз і патрэбная Вашая ма-

тутка залучаем і з якое Вы бачыце, як паважны амэрыканскі палітыкі цікавіцца нашым жыццём у ЗША і змаганьнем Беларускага народа за дзяржаўную незалежнасць.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалкам заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Тутка якраз і патрэбная Вашая ма-

тутка залучаем і з якое Вы бачыце, як паважны амэрыканскі палітыкі цікавіцца нашым жыццём у ЗША і змаганьнем Беларускага народа за дзяржаўную незалежнасць.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на незалежнае дзяржаўнае інвеставаньне.

Але ўсяяя гэта яшчэ замала. Мы павінны ўлучыцца ў Амэрыканскую палітыкі, грамадзкую, рэлігійную і наўгаровую жыццё, каб дavesыці, што Беларусы — народ здольны пашаны, які цалком заслугоўвае на